

Lizák Pálma:

BARÁTOKRA TALÁLTAM **Képzőművész Kör a Kondor Béla Közösségi Házban**

1988 októberének közepén egyik napilap hirdetmény rovatában megjelent egy közlemény, miszerint a Havanna Közösségi Házban felnőtt rajz-festő szakkör indul. Bátorságot gyűjtöttem és a megadott időpontban megjelentem a HÁZ 104-es szobájában. Többen már álltak a rajzállványok előtt és barna csomagolópapírra egy csorba, fekete kancsót igyekeztek szénnel megrajzolni.

A kör vezetője, Buna Konstantin festőművész elé járultam és elrebegtem, hogy szeretnék beiratkozni. A tanár úr kicsit csodálkozva nézett rám, - talán, mert nem voltam már akkor sem túl fiatal – majd arcán halvány, elnéző mosoly jelent meg és azt mondta: - majd meglátjuk, mit tud, kezdje el

Fellélegeztem, és gyorsan elővettem a csomagolópapírom, szemem és boldogan nekiláttam a fekete kancsónak. A szén után pasztell, majd akvarell, utána az olaj technika következett és mi boldogan tanultunk, rajzoltunk, festettünk. Később megismerkedtünk a különböző festési stílusokkal, majd a montázs és legvégül a tűzzománc készítéssel. Csodálatos éveket töltöttünk együtt és lassan-lassan mindannyiunknak kialakul a saját kifejezési módja, kedvenc technikája és témavilága. Ma is örömmel várjuk a szakköri napot, hogy találkozhatunk, együtt dolgozhassunk, gyönyörködjünk egy-egy szép alkotásban, tanúi lehessünk egymás örömeinek, sikerének. Nyitottak vagyunk és szeretettel vártuk és várjuk a rajzolni, festeni szerető társainkat.

A HÁZ vezetősége lehetővé tette, hogy ott évente bemutassuk munkáinkat. Ha módja volt anyagilag is támogatta tevékenységünket. Többek között az erdélyi kirándulást és a tűzzománc technika bevezetését köszönhetjük áldozatvállalásuknak, a szakkör folyamatos fenntartása mellett. Munkáink nem maradtak a HÁZ falai között. Az elmúlt 15 év alatt több mint negyven csoportos kiállításon vettünk részt és tizenkettőnknek volt egy vagy több egyéni kiállítása. Ha díjazással járó pályázaton vettünk részt, szinte minden alkalommal elismeréssel térünk haza. Alkotásainkat bemutathattuk az Országos Amatőr Kiállításokon, a Vasas amatőr Képzőművészek Országos Kiállításán, a SZKIOSZ pályázatain, a XVIII. Kerületi Önkormányzat aulájában, a XIII. ker. Újlipótváros és a VIII. ker. Vörösmarty Művelődési Ház, a SZÖVÖSZ Országos kiállításain és egyéb jelentős alkalmakkor. Két ízben jótekonysággal egybekötött kiállításon is részt vettünk,

Munkáink megtalálhatók több közintézményben és külföldön: Ausztriától Kanadáig, számos országban.

A nyári szünetek sem teltek haszontalanul. Ilyenkor alkotótáborokban képezzük magunkat. Minden évben részt veszünk a Vasas Szakszervezet Képzőművészeti Táborában, a XVIII. ker. Művésztelepen, egy-egy tagtársunk tapasztalatszerzés céljából ellátogat más alkotóhelyekre is, pl. kecskeméti, vagy a salgótarjáni zománc-táborba, bogácsi táborba, stb.

Jelenleg húszan vagyunk a szakkörben, akik közül Dankházi János, Hajdúné Cs. Sára és Rosta Erzszi, Mayer Irénke, Szabó Ibolya már két hete tagok voltak és a rajzállvány mellett álltak, amikor legelőször betoppantam a 104-es szobába.

Utána Csekő József, Steták Karolina, Fekete Rozália, Gádori Melinda, Kozma Szilvi, Varsányi Anikó, Veres Mari, Fehér Györgyi, Siklósi István, Bartis Ilona, Pannai Margit, Galambos Zs. Zsófia, B. Kakas Gizella, Kovács Imre. Lantos István, Lehoczky Tiborné, Deák Margit, Magyar Piroska, Nagy Zsolt Nimsz Kati, Ramsay Gabriella, Reé Ágota, Szöllősi Ildikó, Tankóné Borsos Dóra, Táboriné Ugray Klára és talán még többen is, csatlakoztak a csapathoz.

Az elmúlt évek alatt kibővült ez a kör, remélem mindannyiunk nevében, mondhatom, hogy köszönjük a Kondor Béla Közösségi Ház igazgatójának, Kiss Mariannának a szépeplékű éveket, a gondoskodó figyelmet, és Buna Konstantin festőművész-tanárnak a tanítást, a biztatást, a türelmet, képességeink önzetlen ápolását, egy szebb világ felfedezésének örömét és emberi barátságát.

(2003)